Differentia est q̄ apta nata est diuidē/
re gen⁹. ⁊ ea q̄ sub genere posita sūt id
est illas spēs separat abiuicem q̄ sunt sub
eodez genere. Quīto ut dētmiat gen⁹
ad essentiā spēi ⁊ cū h̄ est ps essentialis
spēi. Et tūc sic diffinit. Dr̄a est qđ con
ducit ad esse rei et eius q̄nis est rei ps ē
Et p h̄ patz q̄ ſm diuersos mōs essen
di ipi⁹ drn̄e sūt plures diffiōnes. Et q̄
mō h̄ scđa diffiō drn̄e aliter daē q̄ȝ pri/
ma. ¶ Sciendū scđo. q̄ spēs actu et in/
tellectu includit dr̄am Cui⁹ rō est quia
spēs cōponit ex genere ⁊ dr̄a. sicut sta/
tua ex ere et figura ꝯponit. sed cōpositū
actu et intellectu īcludit ꝯponentia. Jđ
spēs actu et intellectu includit dr̄am. qꝛ
impossibile est intelligere spēm nō coin
telligendo dr̄am et essentiā eius. sed in
essentia siue diffiōe spēi est dr̄a. ḡ ipā ē
in ītellectu spēi. ſȝ gen⁹ nō īcludit suas
dr̄as in actu. qꝛ cū ille drn̄tie sūt opposi
te tūc opposita simul et actualiē essent ī
eodē qđ est impossibile. Nec etiā inclu
dit eas ſm intellectū. qꝛ gen⁹ ſm natu
rā precedit suas dr̄as. Modo posteri⁹
nō est de intellectu prioris Jđo drn̄tie
nō sūt de intellectu generis. ymo gen⁹
potest ītelligi nō intelligēdo dr̄as eius
¶ Sciendū tertio q̄ Jllud dr̄ abunda/
re respectu alteri⁹. qđ pl⁹ habz alio ſm
actū. Et dr̄ notanē ſm actū. qꝛ aliquid
nō dr̄ abundare vltra aliud qđ ſm po/
tentiā includit plura alio. Sicut homo
paup q̄ȝuis sit in potentia ad habenduz
plures diuitias q̄ȝ habeat diues Nō tn̄
dr̄ abundantior diuite. qꝛ illas diuitias
actu vt diues non habet. Et qꝛ spēs ac
tu includit dr̄am vt prius dictū est. Ge
nus vero nullā includit actu ſȝ potesta/
te tm̄. Jdeo spēs dr̄ abundare a genere
p dr̄am. q̄ȝuis tn̄ gen⁹ includat plures
dr̄as ī sua potestate vt dictū est ¶ Sci
endum q̄rto q̄ potestas generis est ap
titudo essentie generis ad dētmiari per
diuersas dr̄as Essentia eni generis est

de se indeterminata ⁊ confusa ⁊ ē in po/
tentia. vt determineē ad diuersas spēs
p diuersas dr̄as. Ut natura aīalis de se
est indeterminata respectu suaꝝ spēꝝ ⁊
cū hec ē in potētia vt determineē ad ho/
minē vel equū p dr̄as eius ⁊ talis potē
tia siue aptitudo p quā p̄t dēteriari vo/
caē potestas generis. Qn̄z vo vocatur
ambitus vel cōitas generis. qꝛ ē cōis re
spectus eēntie generis ad om̄es suas spe
cies. Qn̄q̄ȝ vo vocaē habitus confusus
formaꝝ generis. qꝛ in tali aptitudine cō
fuse ⁊ potētialiē cōtineē om̄es dr̄e ei⁹
q̄ postea distincte accipiūē p intellectuz
abstrahētē illas dr̄as ab illo cōfuso esse
Et nō dr̄t illa potestas realiē ab eēntia
generis sed rōne tm̄. qꝛ eēntia ē ens ab/
solutū. ⁊ importat naturā vel essentiam
generis absolute. Potestas vo ē ens
respectiuū. qꝛ dicit respectū illi⁹ nature
ad suas species Ex p̄dictis pz intellect⁹
diffinitōnis ṗus posite ¶ Cōtra p̄dicta
arguitur primo sic. hec diffinitio explicat
dr̄am vt ē cōstitutiua speciei in q̄ ē. ⁊ p̄/
cedens explicat dr̄am p respectū ad infe
riora speciei cōstitute p dr̄am. sed diffe
rētia ṗus respicit spēm q̄ȝ inferiora ei⁹
ergo illa diffinitio dz p̄cedere ṗmā.
Secūdo sic. Gen⁹ includit plures dif/
ferētias. species vo vnā tm̄. ḡ spēs non
habūdat a genere p dr̄am Tertio sic
Differētia nihil addit realiē vltra gen⁹
Sed totaliē cōtineē in genere. ḡ p dif/
ferentiā spēs nō habūdat a genere An
tecedēs ptz. qꝛ si dr̄a aliq̄d adderet vl/
tra genus. Cū sit in specie essentialiter
genus nō diceret totā essentiā speciei
Quarto sic. qđ sepaēa genere sepaē ab
eius specie. ſȝ dr̄a ē separata a genere Cū
sit extra naturā ei⁹. vt habeē. iiij. thopico
rū. ergo est separata a specie. ⁊ sic species n̄
habundat a genere p dr̄am ¶ Quinto
sic. Species includit ꝓpriū sicut hō risibi/
le qđ tn̄ nō includit gen⁹. ergo ꝓpriū ē q̄
species habūdat a genere ⁊ ita ista diffiō

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0096
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG